

ประวัติเครื่องพิมพ์ดีด

ปัจจุบันเครื่องพิมพ์ดีดได้กลายเป็นเครื่องใช้สำนักงานที่ล้าสมัยไปแล้ว เพราะมีเครื่องคอมพิวเตอร์รุ่นใหม่ประสิทธิภาพสูง สามารถใช้งานได้รวดเร็ว ประหยัดเวลาเข้ามาแทนที่ แต่ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ เครื่องพิมพ์ดีด

ถือได้ว่าเป็นเครื่องใช้สำนักงานที่ทันสมัยที่สุดชิ้นหนึ่งในยุคนั้น เครื่องพิมพ์ดีดเครื่องแรกที่เกิดขึ้นเป็นแบบภาษาอังกฤษจดทะเบียนสิทธิบัตร เมื่อ พ.ศ. ๒๒๓๗ ที่ประเทศอังกฤษ โดยวิศวกรชื่อ เฮนรี มิด เรียกชื่อว่า WRITING MACHINE

ประเทศไทยเริ่มนำเครื่องพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษเข้ามาใช้ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๑๙ โดยบริษัท แรมเซย์ เอกฟิลด์ กรุงเทพฯ ต่อมานายเอ็ดวิน แมคฟาร์แลนด์ เลขาธิการสวนพระองค์ของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ เสนาบดีกระทรวงธรรมการ (กระทรวงศึกษาธิการ) ได้เดินทางไปประเทศสหรัฐอเมริกาและมีความคิดที่จะดัดแปลงเครื่องพิมพ์ดีดภาษาอังกฤษเป็นเครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทย เนื่องจากเห็นว่าประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรปและทวีปอเมริกาได้มีเครื่องพิมพ์ดีดใช้กันอย่างแพร่หลาย แต่ประเทศไทยยังไม่มีผู้ใดคิดที่จะทำเครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทยขึ้นใช้ จึงได้ตัดสินใจเข้าเรียนวิธีการทำเครื่องพิมพ์ดีดที่โรงงานสมิทพรีเมียร์ และพยายามคิดประดิษฐ์แป้นตัวอักษรไทย บรรจุลงในเครื่องพิมพ์ดีด แต่ก็ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากภาษาไทยมีสระ พยัญชนะและวรรณยุกต์มาก ต้องใช้เครื่องพิมพ์ดีดที่มีแป้นอักษรมากกว่าชนิดอื่น ในที่สุดจึงได้ตัดตัวพยัญชนะออก ๒ ตัว คือ ตัว ข และ ค

พิพิธภัณฑสถานไทยและหอจดหมายเหตุ

เพราะพญชชนะทั้ง ๒ ตัวนี้ไม่ได้ใช้ เครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทยเครื่องแรก
ได้ทำสำเร็จในปี พ.ศ. ๒๔๓๕ โดยนายเอ็ดวิน แมคฟาร์แลนด์

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๓๘ นายเอ็ดวิน
แมคฟาร์แลนด์ ถึงแก่กรรม นายยอร์ช บี
แมคฟาร์แลนด์ (พระอาชววิทยาคม) ซึ่งเป็น
น้องชายของนายเอ็ดวิน แมคฟาร์แลนด์ได้นำ
เครื่องพิมพ์ดีดไปตั้งแสดงที่ร้านทำฟันของตน
มีข้าราชการ และประชาชนให้ความสนใจ
อย่างมาก เมื่อเห็นความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ของตัวอักษรที่ปรากฏบนหน้ากระดาษและมีความรวดเร็วกว่าการเขียน ต่อมา
หน่วยงานราชการต่าง ๆ ในสมัยนั้นจึงได้สั่งซื้อเครื่องพิมพ์ดีดมาใช้กันอย่าง
แพร่หลายเป็นจำนวนมาก นายยอร์ช บี แมคฟาร์แลนด์ ได้สั่งให้โรงงาน
สมิทพรีเมียร์ ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นผู้ผลิตเครื่องพิมพ์ดีดภาษาไทยและ
ส่งมาถึงประเทศไทยรุ่นแรกในปี พ.ศ. ๒๔๔๐

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๖๗ นายยอร์ช บี แมคฟาร์แลนด์ ได้ปรึกษา
และทำการค้นคว้าร่วมกับนายสวัสดิ์ มากประยูร วิศวกร ออกแบบประดิษฐ์
ตัวอักษร และนายสุวรรณประเสริฐ (กิมเฮง) เกษมณี ฝ่ายวิชาการ ได้คิด
วางแบบอักษรขึ้นใหม่สำเร็จในปี พ.ศ. ๒๔๗๔ ต้องใช้เวลานานถึง ๗ ปี
สามารถพิมพ์ได้คล่อง รวดเร็ว และได้ให้ชื่อว่า เครื่องพิมพ์ดีดแบบ **เกษมณี**
ต่อมามีผู้คิดพัฒนาวางแบบอักษรขึ้นใหม่ สามารถพิมพ์ได้รวดเร็วกว่าเครื่อง
พิมพ์ดีดแบบเกษมณี และได้ให้ชื่อว่า เครื่องพิมพ์ดีดแบบ **ปัตตะโชติ**

เครื่องพิมพ์ดีดสมัยโบราณถึงแม้ปัจจุบันจะมองเห็นว่าเป็นสิ่งที่
ล้าสมัยไม่ทันเทคโนโลยีใหม่ ๆ แต่ในอดีตสิ่งของเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่มีคุณค่า
สร้างความพอใจและก่อประโยชน์ให้แก่งานราชการแผ่นดินมาแล้วมิใช่น้อย

พิพิธภัณฑ์ศาลไทยและหอจดหมายเหตุ

<https://museum.coj.go.th/>